TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 16. jūnijā *

Apvienotās lietas C-462/03 un C-463/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Bundesvergabeamt* (Austrija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2003. gada 27. oktobrī un kas Tiesā reģistrēti 2003. gada 4. novembrī, tiesvedībā

Strabag AG (C-462/03),

Kostmann GmbH (C-463/03)

pret

Österreichische Bundesbahnen.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*] (referents), tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], R. Šintgens [*R. Schintgen*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Klučka [*J. Klučka*],

ģenerāladvokāts F. Ležē [*P. Léger*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Strabag AG* vārdā — V. Mecenovičs [*W. Mecenovic*], *Rechtsanwalt*,

— *Kostmann GmbH* vārdā — R. Kurboss [*R. Kurbos*], *Rechtsanwalt*,

— *Österreichische Bundesbahnen* vārdā — J. Šramms [*J. Schramm*], *Rechtsanwalt*,

— Austrijas valdības vārdā — M. Frūmans [*M. Fruhmann*], pārstāvis,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un D. Petraušs [*D. Petrausch*], pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā — S. Terstala [*S. Terstal*] un N. A. J. Bels [*N. A. J. Bel*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — K. Vīdners [*K. Wiedner*], pārstāvis,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu 1993. gada 14. jūnija Padomes Direktīvā 93/38/EEK, ar ko

koordinē [publisko] līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.).

2 Šie lūgumi tika iesniegti saistībā ar divām prāvām attiecīgi starp *Strabag AG* (turpmāk tekstā — "*Strabag*") un *Kostmann GmbH* (turpmāk tekstā — "*Kostmann*") pret *Österreichische Bundesbahnen* (Austrijas Valsts dzelzceļa sabiedrība, turpmāk tekstā — "*ÖBB*") saistībā ar publiskā līguma par dzelzceļa būvi un paralēlu sliežu ceļu izveidošanu, tostarp zemesdarbu, izlīdzināšanas un betonēšanas darbu, kā arī dzelzceļa tiltu un konstrukciju būves slēgšanas tiesību piešķiršanu konkurējošiem uzņēmumiem.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 93/38 1. pantā ir definēti daži šajā direktīvā lietotie jēdzieni. Tā atbilstoši šī panta 1., 2., 4. un 7. punktam:

"1) "valsts iestādes" ir valsts, reģionālas vai vietējas iestādes, publisko tiesību subjekti vai apvienības, ko izveidojusi viena vai vairākas šādas iestādes vai publisko tiesību subjekti.

Organizāciju uzskata par publisko tiesību subjektu, ja:

— tā ir nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības un neveic rūpnieciskas vai komerciālas darbības,

— ir juridiska persona,

un

— to finansē galvenokārt valsts, reģionālas vai vietējas iestādes vai citi publisko tiesību subjekti, vai šie subjekti to pārrauga, vai arī tās vadībā, pārvaldē vai uzraudzības struktūrā vairāk nekā pusi locekļu iecelļ valsts, reģionālas vai vietējas iestādes vai citi publisko tiesību subjekti;

2) "valsts uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums, attiecībā uz kuru valsts iestādēm ir iespējas tieši vai netieši īstenot dominējošo ietekmi, pamatojoties uz īpašuma tiesībām, finansiālu līdzdalību vai noteikumiem, kas to regulē. Uzskata, ka valsts iestādei ir dominējoša ietekme, ja šī iestāde kādā uzņēmumā tieši vai netieši:

— ir īpašnieks lielākajai daļai šā uzņēmuma parakstītā kapitāla,

vai

— kontrolē balsu vairākumu, kas saistīts ar uzņēmuma emitētajām kapitāla daļām vai akcijām,

vai

— var iecelt vairāk nekā pusi minētā uzņēmuma vadības, pārvaldes vai uzraudzības struktūras locekļu;

[..]

4) "[..] būvdarbu [..] līgumi" ir līgumi, kuri peļņas gūšanas nolūkā rakstiski noslēgti starp kādu no 2. pantā minētajiem līgumslēdzējiem subjektiem un [..] būvuzņēmēju [..] un kuru priekšmets ir [..] vai nu XI pielikumā minēto būvdarbu vai civilās celtniecības darbu veikšana, vai arī to veikšana un projektēšana, vai arī to realizācija jebkādiem līdzekļiem. Šie līgumi var paredzēt arī piegādes un pakalpojumus, kas vajadzīgi to veikšanai [..];

[..]

7) "atklātas, slēgtas un sarunu procedūras" ir līgumu piešķiršanas procedūras, ko piemēro līgumslēdzēji subjekti un saskaņā ar kurām:

a) atklātu procedūru gadījumā — visi ieinteresētie piegādātāji, būvuzņēmēji vai pakalpojumu sniedzēji var iesniegt piedāvājumus;

b) slēgtu procedūru gadījumā — piedāvājumus var iesniegt tikai tie dalībnieki, ko uzaicina līgumslēdzējs subjekts;

c) sarunu procedūru gadījumā — līgumslēdzējs subjekts apspriežas ar paša izraudzītiem piegādātājiem, būvuzņēmējiem vai pakalpojumu sniedzējiem un ar vienu vai vairākiem no tiem vienojas par līguma noteikumiem."

4 Atbilstoši Direktīvas 93/38/EEK 2. panta 1. punktam "šī direktīva attiecas uz līgumslēdzējiem subjektiem:

a) kas ir valsts iestādes vai valsts uzņēmumi un kas veic kādu no 2. punktā minētajām darbībām;

[..]."

Par Direktīvas piemērošanas jomai atbilstošām darbībām, uz kurām izdarīta atsauce šī paša panta 1. punktā un kas aprakstītas šīs direktīvas 2. panta 2. punktā, uzskata:

"a) fiksētu tīklu nodrošināšanu vai apsaimniekošanu, kas paredzēti pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem saistībā ar:

i) dzeramā ūdens

vai

ii) elektroenerģijas,

vai

iii) gāzes vai siltuma

ražošanu, pārvadāšanu vai padevi vai dzeramā ūdens, elektroenerģijas, gāzes vai siltuma piegādi šādiem tīkliem;

b) ģeogrāfiskā apgabala izmantošanu, lai:

i) meklētu vai iegūtu naftu, gāzi, ogles vai citus cietos kurināmos

vai

ii) sniegtu lidostu, jūras vai iekšzemes ostu vai citu staciju pakalpojumus pārvadātājiem pa gaisu, jūras vai iekšzemes ūdensceļiem;

c) tādu tīklu apsaimniekošanu, kas iedzīvotājiem nodrošina pakalpojumus dzelzceļa, automātisko sistēmu, tramvaju, trolejbusu, autobusu vai kabeļu transporta jomā.

Attiecībā uz transporta pakalpojumiem uzskata, ka tīkls pastāv, ja pakalpojumu sniedz saskaņā ar kādas dalībvalsts kompetentas iestādes noteiktiem darbības

nosacījumiem, kā, piemēram, nosacījumiem par apkalpojamiem maršrutiem, piedāvājamo pakalpojuma apjomu vai biežumu;

d) valsts telekomunikāciju tīklu nodrošināšanu vai apsaimniekošanu vai arī viena vai vairāku valsts telekomunikāciju pakalpojumu nodrošināšanu."

6 Direktīvas 93/38 4. panta 1. punkts noteic:

"Piešķirot [publiskos] piegāžu, būvdarbu vai pakalpojumu līgumus vai rīkojot projektu konkursus, līgumslēdzēji subjekti piemēro procedūras, kas pielāgotas šās direktīvas noteikumiem."

7 Šīs pašas direktīvas 6. panta 1. punkts precizē: "ja netiek fiziski izmantots kāds tīkls vai ģeogrāfisks apgabals Kopienā, tad šo direktīvu nepiemēro līgumiem vai projektu konkursiem, ko līgumslēdzējs subjekts piešķir vai organizē citā nolūkā, kas nav 2. panta 2. punktā aprakstīto darbību veikšana vai šādu darbību veikšana valstī, kura nav dalībvalsts".

8 Visbeidzot, atbilstoši Direktīvas 93/38 20. panta 1. punktam "līgumslēdzēji subjekti, ievērojot 2. punktu, var izvēlēties jebkuru no 1. panta 7. punktā aprakstītajām

procedūrām, ar noteikumu, ka saskaņā ar 21. pantu ir izsludināts konkurss". Minētajā punktā ir precīzi uzskaitīti gadījumi, kuros līgumslēdzēji subjekti var izmantot procedūru, iepriekš neizsludinot konkursu.

Valsts tiesiskais regulējums

1997. gada federālais likums "Par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu"

9 Direktīva 93/38 tika transponēta Austrijas tiesībās ar 1997. gada federālo likumu "Par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu" [*Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen* (*Bundesvergabegezetz*) *1997, BGBl. I, 56/1997*; turpmāk tekstā — "1997. gada *BVergG*"]. Atbilstoši šī likuma 5. nodaļas ar nosaukumu "Īpaši noteikumi par līgumslēdzējiem subjektiem ūdensapgādes, enerģētikas un transporta, kā arī telekomunikāciju nozarē" 84. panta 1., 2. un 4. punktam:

"(1) Šīs nodaļas noteikumus piemēro, ja šajā likumā minētie līgumslēdzēji subjekti veic 2. punktā minētās darbības [..].

(2) 1. punktā minēto darbību veidi ir šādi:

1) fiksētu tīklu nodrošināšana vai apsaimniekošana [..];

2) ierobežota ģeogrāfiskā apgabala izmantošana, lai [..];

3) tādu tīklu apsaimniekošanu, kas iedzīvotājiem nodrošina pakalpojumus dzelzceļa, automātisko sistēmu, tramvaju, trolejbusu, autobusu vai kabeļu transporta jomā;

4) valsts telekomunikāciju tīklu nodrošināšana vai apsaimniekošana vai arī viena vai vairāku valsts telekomunikāciju pakalpojumu sniegšana.

[..]

(4) Attiecībā uz 2. punkta 3. apakšpunktā minētajiem transporta pakalpojumiem uzskata, ka tīkls pastāv, ja pakalpojumu sniedz saskaņā ar kādas dalībvalsts kompetentas iestādes noteiktiem darbības nosacījumiem, kā, piemēram, nosacījumiem par apkalpojamiem maršrutiem, piedāvājamo pakalpojuma apjomu vai biežumu. [..]"

10 1997. gada *BVergG* 113. pantā ir noteiktas *Bundesvergabeamt* (Federālais iepirkumu birojs) pilnvaras. Tajā paredzēts:

"(1) *Bundesvergabeamt* izskata tam iesniegtās sūdzības saskaņā ar nākošās nodaļas noteikumiem.

(2) Lai novērstu šī federālā likuma un tā piemērošanas noteikumu pārkāpumus, līdz pat publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas brīdim *Bundesvergabeamt* ir tiesības:

1) veikt pagaidu pasākumus un

2) atcelt līgumslēdzēju iestāžu subjektu prettiesiskus lēmumus.

(3) Pēc publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas vai publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras izbeigšanas *Bundesvergabeamt* ir tiesības atzīt, ka šī federālā likuma un tā piemērošanas noteikumu pārkāpuma dēļ publiskais līgums nav bijis piešķirts subjektam, kas izteicis labāko piedāvājumu. [..]"

2002. gada federālais likums "Par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu"

11 1997. gada *BVergG* atcēla un no 2002. gada 1. septembra aizvietoja ar jaunu federālo likumu "Par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu" [*Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen* (*Bundesvergabegesetz*) *2002, BGBl. I, 99/2002*; turpmāk tekstā — "2002. gada *BVergG*"]. 2002. gada *BVergG* 120. pantā lielā mērā ir pārņemti 1997. gada *BVergG* 84. panta noteikumi. Atšķirībā no 1997. gada *BVergG* 84. panta minētā 120. panta 2. punkta 3. apakšpunkts attiecībā uz transporta nozari paredz, ka tīklu, kas iedzīvotājiem nodrošina pakalpojumus dzelzceļa, automātisko sistēmu, tramvaju, trolejbusu, autobusu vai kabeļu transporta jomā, apsaimniekošana un nodrošināšana ietilpst likuma 1. punktā minētajās darbībās, kurām līdz ar to piemēro Direktīvā 93/38 paredzēto īpašo kārtību.

12 Attiecībā uz *Bundesvergabeamt* piešķirtajām pilnvarām 2002. gada *BVergG* lielā mērā atkārto tos pašus 1997. gada *BVergG* noteikumus, 2002. gada *BVergG* 162. pantam ar dažiem grozījumiem pārņemot 1997. gada *BVergG* 113. panta normas.

13 2002. gada *BVergG* 188. pantā par šī likuma stāšanos spēkā un 1997. gada *BVergG* atcelšanu tā 1. punktā ir precizēts, ka 2002. gada *BVergG* nepiemēro publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām, kas uzsāktas līdz šī likuma spēkā stāšanās dienai. Līdz ar to šī paša panta 3. punkts paredz, ka sūdzības,

kas *Bundesvergabeamt* iesniegtas līdz 2002. gada 1. septembrim, šai iestādei principā ir jāizskata, balstoties uz 1997. gada *BVergG* noteikumiem to redakcijā, kas publicēta *BGBl. I, 136/2001.*

14 Atbilstoši šī noteikuma otrajam teikumam šo normu tomēr nepiemēro gadījumos, ja procedūru uz laiku aptur vai uzdod prejudiciālu jautājumu [..]. Šajos divos gadījumos pēc lēmuma par tiesvedības apturēšanu vai pēc prejudiciāla nolēmuma saņemšanas *Bundesvergabeamt* faktiski ir jārīkojas saskaņā ar 2002. gada *BVergG* noteikto procedūru.

Pamata prāvas un prejudiciālie jautājumi

15 Pamata prāvas balstās uz līdzīgiem faktiem. To pamatā ir lēmums, ar ko *ÖBB* [Austrijas Federālais dzelzceļš] — sabiedrība, kuras kapitāls pilnībā pieder Austrijas valstij un kuras uzdevums saskaņā ar 1992. gada federālā likuma "Par dzelzceļiem" (*Bundesbahngesetz 1992, BGBl. 825/1992*) 1. panta 3. punktu ir nodrošināt personu un preču pārvadājumus, kā arī izbūvēt un uzturēt šim nolūkam vajadzīgās infrastruktūras — noraidīja sabiedrību, kas ir prasītājas pamata prāvās, iesniegtos piedāvājumus un piešķīra šajās prāvās apstrīdēto publisko būvdarbu līgumu slēgšanas tiesības sabiedrībām, kas ir minēto sabiedrību konkurentes. *Strabag* un *Kostmann* būtībā apstrīd *ÖBB* minēto publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, izmantojot sarunu procedūru.

Lieta C-462/03

16 2000. gada 29. decembrī *ÖBB Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicēja paziņojumu par paredzamo publisko līgumu, kas saistīts ar dažādu dzelzsbetona darbu, dzelzceļa konstrukciju, kā arī dzelzceļa tiltu būvniecības darbu veikšanu.

17 Šī konkursa ietvaros savus piedāvājumus iesniedza četrpadsmit būvniecības uzņēmumi, to skaitā arī *Strabag* un *Kostmann*. Tomēr šo sabiedrību piedāvājumi tika noraidīti. Kad ar 2002. gada 5. jūlija telefaksa ziņojumu tika paziņots par *ÖBB* izvēlēto sabiedrību, kas ieguvusi tiesības slēgt līgumu, *Strabag* nolēma pret lēmumu par minētā publiskā līguma slegsanas tiesību piešķiršanu iesniegt sūdzību *Bundesvergabeamt*, kuram tā lūdza, piemērojot 1997. gada *BVergG* 113. panta 2. punktu, pirmkārt, atcelt šo lēmumu un, otrkārt, veikt pagaidu pasākumus, šajā gadījumā — adresēt rīkojumu līgumslēdzējām iestādēm, lai apturētu apstrīdētā līguma noslēgšanu, līdz prasība tiks izspriesta pēc būtības.

18 Ar pirmo lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 22. jūlijā — dienā, kad noslēgts līgums starp *ÖBB* un uzņēmumu, kas ieguvis tiesības slēgt līgumu, — *Bundesvergabeamt* pieņēma izskatīšanai lūgumu veikt pagaidu pasākumus un izdeva *Strabag* prasīto rīkojumu.

19 Ar otro lēmumu, kas datēts ar 2002. gada 30. augustu, šī iestāde, lemjot pēc būtības, tomēr sprieda, ka *ÖBB* konkurss ir norisinājies saskaņā ar valsts un Kopienu

normām par publiskiem iepirkumiem, tādēļ vairs nav iespējams izskatīt lūgumu par minētā līguma atcelšanu. Šajā pašā lēmumā *Bundesvergabeamt* tomēr atzina, ka atsauce uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas sarunu procedūru bijusi pretiesiska. Šajā sakarā tā balstījās uz faktu, ka pamata lietā apstrīdētais infrastruktūru projekts attiecās uz sabiedriskā transporta tīklu "nodrošināšanu" un tādējādi to nevarēja uzskatīt par 1997. gada *BVergG* 84. panta 2. punkta 3. apakšpunktam atbilstošu darbību. Saskaņā ar *Bundesvergabeamt* minēto šāds atzinums par prettiesiskumu tomēr neprasa, lai Eiropas Kopienu Tiesai tiktu iesniegts jautājums par Kopienu tiesību aktu interpretāciju, jo attiecīgie valsts tiesību noteikumi ir skaidri un šajā sakarā pārliecinoši atspoguļo Direktīvas 93/38, it īpaši tās 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta, normas.

20 Pēc *Bundesvergabeamt* otrā lēmuma pieņemšanas *Strabag*, pirmkārt, iesniedza sūdzību *Verfassungsgerichtshof* [Administratīvajā tiesā], cita starpā norādot, ka *Bundesvergabeamt* kļūdaini noraidījusi iespēju iesniegt lūgumu par prejudiciāla jautājuma uzdošanu, kas tai bija jāiesniedz. Otrkārt, *Strabag* lūdza *Bundesvergabeamt* atzīt, ka atbilstoši 1997. gada *BVergG* 113. panta 3. punktam pēc šī likuma pārkāpuma līguma slēgsanas tiesības netika piešķirtas subjektam, kas izteicis labāko piedāvājumu. Šajā sakarā minētā sabiedrība balstījās uz šīs pašas iestādes pausto atzinumu, ka *ÖBB* publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršana, izmantojot sarunu procedūru, ir kļūdaina. Šis 2002. gada 30. augusta lūgums *Bundesvergabeamt* tika iesniegts 2. septembrī, tātad nākamajā dienā pēc 2002. gada *BVergG* stāšanās spēkā.

21 Uzskatot, ka šādos apstākļos, saskaroties ar jautājumu, kur ir vajadzīga Kopienu tiesību interpretācija, it īpaši ņemot vērā 2002. gada *BVergG* par transporta nozari noteikuma jauno redakciju, proti — šī likuma 120. panta 2. punkta 3. apakšpunktu, un pastāvošās terminoloģijas un lingvistiskās atšķirības starp pieņēmumiem, kas minēti, no vienas puses, Direktīvas 93/38 2. panta 2. punkta a) un d) apakšpunktā un,

no otras puses, uz kuriem izdarīta atsauce šī paša punkta b) un c) apakšpunktā, *Bundesvergabeamt* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas 93/38/EEK 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts interpretējams tādējādi, ka attiecībā uz transporta pakalpojumiem pretēji citiem Direktīvas 2. panta 2. punkta pieņēmumiem "tikai" tīklu apsaimniekošana ir uzskatāma par šajā nozarē ietilpstošu darbību?

2) Kādas darbības ietver formulējums "tīklu apsaimniekošana, kas iedzīvotājiem nodrošina pakalpojumus dzelzceļa [..] transporta jomā", piemērojot Direktīvas 93/38/EEK 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu? Kādā mērā tas varētu ietvert infrastruktūru projektus? Cik lielā mērā šādus projektus ietver formulējums "tīklu nodrošināšana"?

3) Tā kā transporta (pa dzelzceļu) jomā tikai tīklu apsaimniekošanu reglamentē Direktīva 93/38/EEK (un gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiktu sniegta pozitīva atbilde), vai par prasības izskatīšanu atbildīgajai iestādei ir jānoraida valsts normas piemērošana, saskaņā ar kuru pretēji Direktīvas 93/38/EEK redakcijai "tīklu nodrošināšana, lai iedzīvotājiem sniegtu pakalpojumus dzelzceļa [..] transporta jomā", tāpat ir šajā nozarē ietilpstoša darbība?"

22 Kā tas norādīts šī sprieduma 15. punktā, otrās lietas rašanās fakti ir līdzīgi lietas C-462/03 pamatā esošajiem faktiem. Pēc tam, kad *ÖBB* publicēja dažādus paziņojumus par līgumiem saistībā ar rakšanas, izlīdzināšanas un zemes darbu, betonēšanas darbu, kā arī tiltu, šahtu, tuneļu un virszemes pāreju būvdarbu, kas saistīti ar noteiktu dzelzceļa maršrutu būvniecību vai paralēlu sliežu ceļu izveidošanu, izpildi, *Kostmann* iesniedza piedāvājumus, lai pretendētu uz tiesībām noslēgt minēto publisko iepirkumu.

23 Kad *ÖBB* saņēma paziņojumu par to, ka pirmā līguma ietvaros tās iesniegtais piedāvājums nav akceptēts un ka šis līgums ir piešķirts citam, konkurējošam uzņēmumam, *Kostmann* ar 2000. gada 13. decembra vēstuli lūdza *Bundesvergabeamt*, piemērojot 1997. gada *BVergG* 113. panta 3. punktu, atzīt, ka publiskā līguma slēgšanas tiesības nav piešķirtas pretendentam, kas izteicis labāko piedāvājumu, jo, pēc *Kostmann* domām, pārkāpjot šo likumu, nepamatoti tika izmantota sarunu procedūra.

24 Šīs procedūras izmantošanas tiesiskums ir apstrīdēts strīdā starp *Kostmann* un *ÖBB* par citiem pēc *ÖBB* lūguma publicētiem paziņojumiem saistībā ar citiem publiskiem iepirkumiem sūdzības par procedūras atcelšanu ietvaros, ko *Kostmann* ar 2000. gada 13. decembra un 2001. gada 13. janvāra vēstulēm ir iesniegusi šajā pašā iestādē tikai dažas dienas pēc minēto paziņojumu publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Šajās lietās līgumu slēgšanas tiesības tāpat piešķirtas uzņēmumiem, kas ir prasītājas pamata prāvā konkurenti, pēc tam, kad atsevišķos gadījumos ir noraidīts šīs sabiedrības iesniegtais lūgums veikt pagaidu pasākumus.

25 Šo dažādo procedūru laikā *Bundesvergabeamt* izvirzītā argumentācija pēc būtības ir tāda pati, uz kuru balstās lieta C-462/03. *ÖBB* aizstāv publiskā līguma slēgšanas

tiesību piešķiršanu, izmantojot sarunu procedūru, norādīdama uz faktu, ka dažādo paziņojumu par paredzamajiem publiskajiem iepirkumiem pamatā bija infrastruktūru projekti, kas ietilpst Direktīvas 93/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kā arī 1997. gada *BVergG* attiecīgajā noteikumā minētajā nozarē, un līdz ar to saskaņā ar šīs direktīvas 20. panta 1. punktu līgumslēdzēja iestāde varēja brīvi izmantot atklātu, slēgtu vai sarunu procedūru. Turpretī *Kostmann* apgalvo pretējo — ka *ÖBB* vajadzēja izmantot parastos publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas noteikumus un it īpaši tos, kas paredzēti Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt publiskā būvdarbu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras (OV L 199, 54. lpp.), kas paredz sarunu procedūras izmantošanu tikai izņēmuma gadījumos, jo pamata prāvā apstrīdētie infrastruktūras darbi nav minēti to darbību vidū, kuras attiecas uz Direktīvas 93/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto nozari.

26 Šādos apstākļos, uzskatot, ka ir vajadzīga Direktīvas 93/38 normu interpretācija, *Bundesvergabeamt* nolēma apturēt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai trīs prejudiciālus jautājumus, kuru redakcija ir identiska šī sprieduma 21. punktā izklāstītajiem jautājumiem.

27 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 16. janvāra rīkojumu lietas C-462/03 un C-463/03 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesā, kā arī galīgā sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālo jautājumu pieņemamību

28 Tiesai iesniegtajos apsvērumos Eiropas Kopienu Komisija vispirms izskaidro šaubas par uzdoto jautājumu pieņemamību. Šajā sakarā tā norāda, ka šiem jautājumiem ir tīri teorētisks raksturs, jo *ÖBB* ir tāda līgumslēdzēja subjekta statuss, kas veic

Direktīvas 93/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā īpaši minēto darbību, un ka pamata prāvā apstrīdētie infrastruktūru projekti ir tieši saistīti ar šo darbību. Jautājums ir par to, vai dzelzceļa tīklu nodrošināšana, ko reglamentē šī panta 2. punkta c) apakšpunkts, attiecas uz pamata prāvām.

29 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai principā tikai valsts tiesai [iestādei], kas izskata lietu un kurai ir jāuzņemas atbildība par tiesiska lēmuma pieņemšanu, ņemot vērā lietas apstākļus, ir jānovērtē gan nepieciešamība uzdot prejudiciālu jautājumu, lai pasludinātu spriedumu, gan tās Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība. Tiesa var atteikties izskatīt valsts tiesas [iestādes] uzdoto jautājumu tikai tad, ja ir skaidri redzams, ka norādīto Kopienu tiesību interpretācija nav saistīta ar realitāti vai pamata prāvas priekšmetu, ja problēmai ir pieņēmuma raksturs vai arī ja Tiesas rīcībā nav faktisko un tiesisko apstākļu, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. cita starpā 2002. gada 22. janvāra spriedumu lietā C-390/99 *Canal Satélite Digital*, *Recueil*, I-607. lpp., 18. un 19. punkts; 2003. gada 27. februāra spriedumu lietā C-373/00 *Adolf Truley*, *Recueil*, I-1931. lpp., 21. un 22. punkts, kā arī 2004. gada 5. februāra spriedumu lietā C-380/01 *Schneider*, *Recueil*, I-1389. lpp., 21. un 22. punkts).

30 Šajā gadījumā nav skaidri redzams, ka iesniedzējiestādes uzdotie jautājumi atbilst minētajam gadījumam.

31 Pirmkārt, nav atbalstāms, ka norādīto Kopienu tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar realitāti vai pamata prāvas priekšmetu vai ka izvirzītajai problēmai ir

pieņēmuma raksturs, jo publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas, izmantojot sarunu procedūru, tiesiskuma vērtējums, ko sniedz šī iestāde, ir atkarīgs no atbildes uz jautājumu, vai pamata prāvā apstrīdētie infrastruktūru projekti ietilpst Direktīvas 93/38 materiālās piemērošanas jomā.

32 Otrkārt, *Bundesvergabeamt* ir iesniedzis Tiesai ziņas par visiem apstākļiem, kas tai ļauj sniegt lietderīgu atbildi uz uzdotajiem jautājumiem.

33 Līdz ar to uzdotie jautājumi ir jāatzīst par pieņemamiem.

Par pirmo un otro jautājumu

34 Ar šiem diviem pirmajiem jautājumiem, kas ir jāskata kopā, iesniedzējiestāde būtībā jautā par Direktīvas 93/38 materiālās piemērošanas jomu. Faktiski gan no iesniedzējiestādes lēmumos sniegtajiem skaidrojumiem, gan no Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka ar šiem jautājumiem par terminu transporta tīklu "apsaimniekošana" un "nodrošināšana" piemērojamību *Bundesvergabeamt* vēlas noskaidrot, vai pamata prāvā apstrīdētie infrastruktūru projekti ir darbības, kas attiecas uz šīs direktīvas 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto nozari, un vai līgumslēdzēja iestāde līdz ar to var atkāpties no Direktīvā 93/37 paredzētajām parastajām publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas normām, lai piemērotu Direktīvas 93/38 normas, kas pieļauj ievērojami lielāku atsauci uz sarunu procedūru.

35 Šajā sakarā ir jāatgādina, pirmkārt, ka saskaņā ar Direktīvas 93/38 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu šo Direktīvu piemēro līgumslēdzējiem subjektiem, kas ir valsts iestādes vai valsts uzņēmumi un kas veic kādu no šī panta 2. punktā minētajām darbībām.

36 Otrkārt, no minētās direktīvas 4. panta 1. punkta izriet, ka, piešķirot publisko piegāžu, būvdarbu vai pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības vai rīkojot projektu konkursus, līgumslēdzēji subjekti piemēro procedūras, kas pielāgotas šās direktīvas noteikumiem.

37 Kā uz to pamatoti norāda Komisija savos rakstveida apsvērumos, no šo divu noteikumu apvienotās redakcijas izriet, ka Direktīvas 93/38 piemērojamība ir atkarīga no attiecīgā līgumslēdzēja subjekta veiktās darbības, kā arī no pastāvošās saistības starp šo darbību un minētā subjekta paredzēto publisko iepirkumu. Ja šis subjekts veic kādu no Direktīvas 93/38 2. panta 2. punktā minētajām darbībām un, veicot šādu darbību, plāno piešķirt publisko piegādes, būvdarbu vai pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības vai organizēt konkursu, kas valsts tiesai [iestādei] ir jāpārbauda, šim līgumam vai šim konkursam ir piemērojami šīs direktīvas noteikumi. Pretējā gadījumā atkarībā no situācijas minēto līgumu vai konkursu reglamentē direktīvās par publisko piegāžu, būvdarbu vai pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu paredzētās normas.

38 Šo interpretāciju, visbeidzot, skaidri nostiprina gan pati Direktīvas 93/38 6. panta 1. punkta redakcija, saskaņā ar kuru šo direktīvu nepiemēro līgumiem vai projektu konkursiem, ko līgumslēdzējs subjekts piešķir vai organizē citā nolūkā, kas nav 2. panta 2. punktā aprakstīto darbību veikšana, gan arī Direktīvas 93/38 trīspadsmitā apsvēruma redakcija, kurā precizēts, ka šo direktīvu nepiemēro tiem subjektiem, kas

vai nu nedarbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta pakalpojumu vai telekomunikāciju nozarē, vai arī darbojas šajās nozarēs, taču ir tiešā saskarē ar konkurējošiem spēkiem tirgos, piekļuve kuriem nav ierobežota.

39 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz diviem pirmajiem jautājumiem, kas uzdoti katrā no pamata prāvām, ir jāatbild — ja līgumslēdzējs subjekts, veicot kādu no Direktīvas 93/38 2. panta 2. punktā īpaši minētajām darbībām, plāno, veicot šādu darbību, piešķirt publisko piegādes, būvdarbu vai pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības vai organizēt konkursu, šo publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu vai šo konkursu reglamentē šīs direktīvas noteikumi.

Par trešo jautājumu

40 Ar savu trešo jautājumu, kas katrā pamata prāvā formulēts identiski, iesniedzējiestāde būtībā vēlas noskaidrot, vai tai nav jāpiemēro valsts tiesību norma, kas pretēji Direktīvas 93/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta redakcijai paredz, ka tīklu nodrošināšana, lai sniegtu pakalpojumu iedzīvotājiem dzelzceļa transporta jomā, ir darbība, kas attiecas uz šajā direktīvā minēto nozari.

41 Šis jautājums balstās uz pieņēmumu, ka pamata prāvā apstrīdētie infrastuktūras būvdarbi neietilpst Direktīvas 93/38 materiālās piemērošanas jomā, līdz ar to saskaņā ar iesniedzējiestādes viedokli šādi būvdarbi būtu jāpielīdzina transporta tīklu

"nodrošināšanai", un ka šī darbība neietilpst darbībās, kas skaidri norādītas minētās direktīvas 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

42 Tomēr šāds pieņēmums ir kļūdains. Kā tas norādīts šī sprieduma 37. punktā, Direktīvas 93/38 piemērojamība ir atkarīga no attiecīgā līgumslēdzēja subjekta veiktās darbības, kā arī no pastāvošās saistības starp šo darbību un minētā subjekta paredzēto publisko iepirkumu.

43 Šādos apstākļos uz trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

44 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata prāvā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

ja līgumslēdzējs subjekts, veicot kādu no Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē [publisko] līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, 2. panta 2. punktā īpaši minētajām darbībām, plāno, veicot šādu darbību, piešķirt publisko piegādes, būvdarbu vai pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības vai organizēt konkursu, šo publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu vai šo konkursu reglamentē šīs direktīvas noteikumi.

[Paraksti]